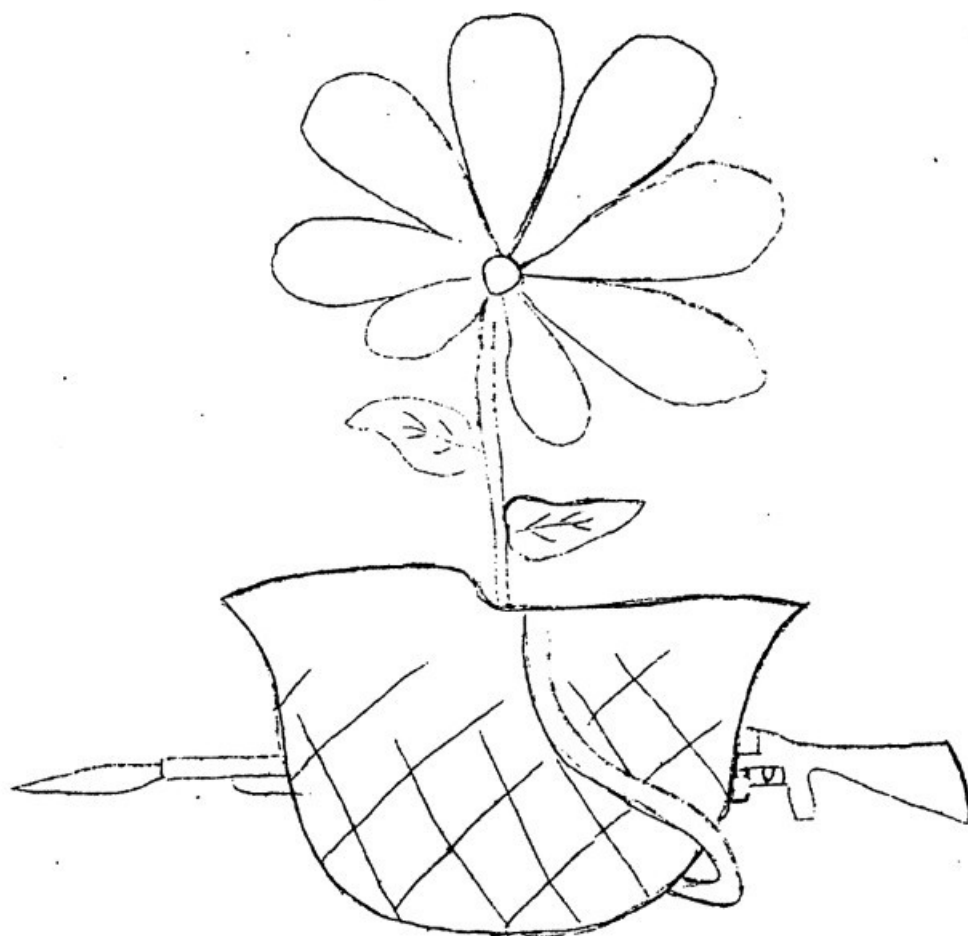

nº 3. 29 de febrer de 1.984.- Depòsit Legal 625/1983

LA PAU la pau LA PAU la pau LA PAU la pau LA PAU la pau LA PAU la pau

LA PAU la pau LA PAU la pau LA PAU la pau LA PAU la pau LA PAU la

.....
 EDITORIAL

Durant aquest darrer any s'han anat publicant bastantes de revistes noves a Mallorca, entre elles la nostra que, nasqué d'un projecte de repartir una sèrie de full periòdics per part de l'Església per la difusió de les seves idees, informacions o comunicacions.

Ja que podiem dur endavant aquest projecte, pensarem que bé podia = aprofitar-se i fer-ne una cosa més completa, útil i entretenguda. Així va néixer la forma actual de la revista, i així posarem clar = lo que volíem fer i lo que no volíem fer i quedà escrit a la presentació del nº 0.

No teniem cap pretensió de fer una revista diferent, -perquè sí, encara que ho hem d'admetre que ho és un poc, perquè el plantejament i les necessitats son diferents de les altres.

Moltes d'aquestes revistes de poble o de barri, tenen la seva fita = posada en la crítica municipal, dels partits polítics, -en treure = els pedaços bruts d'uns i altres-, i com a complement, les altres -- coses.

Si lo que pretenien els seus editors era això, i es donen per satisfets, ja va bé. Però, a nosaltres mos interessaria saber = a nivell de poble petit-, quin resultat han donat: És que al = gún Consistori ha canviat la seva manera de procedir, per la = simple intervenció de la revista? És que els components de -- cap Ajuntament han reconegut que valia més fer feina junts, que fer-se la traveta per sistema? Amb tots els respectes, ho dubtam moltíssim.

Davant d'aquest plantejament, -sens dubte un poc radicalitzat per = part nostra-, creguerem que era més constructiu dedicar les nostres = planes a altres àrees de la vida del poble, i dedicar la revista a donar un poc de gust (que no disgust).

No volem "apagar" la consciència política, "però volem creure = que aquesta, no és l'única consciència que val la pena viure". Per altra part, entre nosaltres les coses es saben rapidament, i no és necessari -de part nostra- repetir per escrit lo mateix, lo que tam bé suposaria, a la llarga, que arribariem a prendre partit per algú na de les parts.

Això darrer ddu a parlar d'independència. La nostra situació és clara: Si comença per ésser un full de l'Església; llavors el grup de Catequistes anarem perfilant el projecte, i finalment = hi convidarem més gent a prendre-hi part, el resultat del nostre esforç és el que teniu entre les mans.

No tenim per què amagar que tengué origen a l'Església que hi tre = balla, -no com un simple col.laborador-, sino com a organitzadora, = promotora i editora. No tots els treballs son d'Església i és ben = evident que aquesta era la nostra intenció. Per això diríem que la Revista és totalment dependent dels qui la realitzam, i totalment = independent de calsevol altre entitat, si bé, sabem quin preulògic n'hem pagat voluntariament.

Tota presió inútil i repetida, -per nosaltres o en contra nos = tre-, és violència; aposta dedicam en gran extensió aquest nú = mero a la "pau i la "no-violència", com a forma de vida i de = convivència.

I N D E X

	plana
EDITORIAL	1
INDEX	2
ESGLÉSIA : Carta Cristiana nº 6	3
El Poder i la Pobresa	4
"Any de Lluc"	5
AJUNTAMENT	6 i 7
ESCOLA	8
CAMARA AGRARIA	9
LLIBRES	10
COL.LABORACIO (sobre la pau)	11
CINE	12
ENTREVISTA	13 a 18
ELS NCSTRES LLINATGES	18
HISTORIA	19 i 20
COL.LABORACIO (Diari d'un nin que...)	21
DEMOGRAFIA / PENSAMENT	22
PENSAMENT	23
CCL.LABORACIO (sobre ftografia...)	24
NORMALITZACIO LINGUISTICA	25
RACÓ DELS POETES	26
DEPORTS (futbol)	27 i 28
DEPORTS (caçadors)	29
CUINA	30
PASSATEMPS	i 31

Revista

"SANTA EUGENIA"

29-II-84. "Revista Local per a la Divulgació i la Cultura"
nº 3. Publicació bimensual. Depòsit Legal PM 625/1983.

Editat i imprès a la Parròquia de Santa Eugènia, Mallorca.
Redacció i Administració: C/ J. Antonio, 8. Sta. Eugènia, Balears.

EQUIP DE REDACCIÓ:

Nadal Trías Orell, Bernat Sureda Canyelles, Mª Antonia -
Parets Amengual, Pep Mulet Canals, Margalida Bibiloni
Parets, Jacinta Parets Amengual, Miquel Coll Iser, An-
tonia Campaner Mulet, Juana Mª Jaume Rigo, i Margalida
Llabrés Serra, amb la col.laboració d'altres persones
per a la confecció manual i la distribució a domicili.

Aquesta revista sols accepta la responsabilitat dels escrits
del nostre Equip de Redacció. Les idees i expressions dels al-
tres escrits son dels seus firmats o representants particu-
lars o col.lectius.

EL PREU DE LA PAU

CARTA CRISTIANA nº 6 als cristians
i persones de Bona Voluntat de
SANTA EUGENIA.

Una de les coses que un ja -
sab abans, quan va a ciutat, -
aquí mateix, - a comprar alguna-
cosa, és que alló té un preu; és
natural. També feim voltes i re-
gatetjam, per a tenir el produ-
cte pagant més poc; també ho sa-
bem: pareix un doi dir-ho.

Però dins la vida hi ha co-
ses més importants que la com-
pra d'un cotxe, d'un pis, un -
vestit o unes sabates; però lo-
curiós és que, sabent inclús que
son de més valor, no en volem =
pagar cap preu.

D'aquests valors més impor-
tants en destaca avui LA PAU: la
pau en el poble, en el mon, a la
família. La pau en el mon pareix
el problema més gros, però ho -
és igualment important en cual-
sevol aspecte familiar.

Tots deim que desitjam i vo-
lem aquesta pau, -sobretot si ha
de ser aprop de nosaltres-, però
no volem pagar l'únic preu que
té. És curiós que el cas sigui
exactament el mateix al nivell
internacional que al familiar.

Hi ha uns quans preus fitxos
a pagar: "tenir la raó", "no te-
nir la culpa", "tenir-hi dret",
"voler ser més". Aquests son -
els preus a pagar: (o sia dei-
xar de tenir lo dit abans) per
la pau.

Segurament trobareu que son
preus massa cars, haver de fer
de "no tenir raó", quan la teniu;
haver de "passar per culpable"-
quan vos pensau no esser-ho; -
deixar de "tenir-hi dret", quan
vos pensau tenir-n'hi; o d'ha-
ver de deixar l'escalada del -
"ser més". Son els preus: no -
hi ha rebaixes.

Per a poder saber per què a
nivell internacional no hi ha -
pau, -i difícilment hi serà si
el mon no es gira damunt davall,
basta mirar quins punts conflic-
tius tenim a dins les nostres =
cases. Son els preus que no hem
pagat.

Entre els cristians, aquests
preus no haurien de ser excep-
cionals, sino els que anassim =
pagant cada dia. Així podriem =
dir de nosaltres que mos esti-
mam.

D'altra manera, quan mos cri-
tiquen i diuen que no ho parei-
xem cristians, hem de reconei-
xer que tenen raó. L'explica-
ció és senzilla: no hem volgut
pagar el preu.

molt afectuosament:
Nadal Trías Orell, Pvre.

- oo O o -

NOTA: Del 3 de maig de 1.983 al 3 de maig de 1.984, és
l'any centenari de naixement del taujà fill d'a-
quest poble, el qui va ser Bisbe de Sant Pedro -
de Sula (a Hondures) Juan Sastre Riutort.

Al pròxim número, -més aprop del fi de l'any -
centenari; hi dedicarem unes planes a recordar -
la seva Biografia.

EL PODER DE LA POBRESA

(paràbola india d'un home no-cristià)

"¿Qui de vosaltres voldrà l'obligació d'alimentar als qui tenen fam?"
preguntà Buda als seus seguidors quan la fam assolava Shrivasti.

Rathnagar, el banquer, mogué el cap dient:
"Totes les meves riqueses no bastarien per a donar pa als qui tenen fam".

Jayase, el General dels Exercits reals, respongué:
"Estaria disposat a donar la meva pròpia sang, però no tenc menjar suficient a ca meva"

Dharmapal, que tenia moltes terres, com gemegant digué:
"El dimoni de la sequetat ha xupat l'humitat dels meus camps; no podré pagar els impostos".

S'aixecà llavors Supryia, la filla d'un pobre. Feu una reverència a tots i digué humilment:
"seré jo qui donarà menjar als qui tenen fam".
"¿Com?" digueren tots sorpresos.
"¿Quina esperança tens tu de cumplir això?"

"Som la més pobre de tots vosaltres", digué ella.
"Aquesta és la meva força. Tenc la meva caixa i el meu rebost a cada una de les vostres cases".

Rabindranath TAGORE.

LLUC - MALLORCA"ANY DE LLUC"2ª partPEREGRINAR AMB MARIA, LA MARE DE JESÚS

- MARIA pot ser i ha de ser el nostre MODEL en el nostre peregrinar cristià. Pau VI la va definir: "La primera i més perfecte deixeble de Jesús". Tota la seva vida és un peregrinar, un fer la voluntat del Pare, un dir SI a Déu i als germans.

- A L'ANUNCIACIO Maria diu un SI responsable al Pla de Déu. - Dialoga amb l'Àngel, es fia, accepta... i es posa en camí...

- En la VISITACIO, ha arribat, per poder SERVIR, a la cosina -- Elisabet que la necessitava. Ella s'adelanta, no necessita que la -- cridin..., però està de pas, sempre de camí... Quan ja no la necessiten torna a Nazaret, sempre esperant la partida.

- A BETLEM-NADAL: I abans de néixer Jesús, dins les incomoditats dels darrers temps, abans de donar a llum es tornarà posar en camí, per a donar un SI a la voluntat del Pare, a la incomoditat, a la pobresa total, a no tenir "un ca seva"...

- EMIGRANTS a Egipte: Maria, responsable del Jesús-Messies, davant l'amenaça d'Herodes, no té més remei que emigrar, partir, fugir, no poder estar ni segura ni tranquil·la.

- PRESENTACIO: Com a bons israelites peregrinaren al TEMPLE de Jerusalem vivint la religiositat popular.

Professia del Vell Simeó de "l'espasa que transpassaria el seu cor"...

Als 12 anys, de bell nou, arribat a la majoria d'etat de Jesús, pujaren a Jerusalem...

- Maria anirà amb el seu fill Jesús a Canà, per participar amb els seus amics, d'unes noces.

Maria diu SI a la Festa i demana del seu Fill el primer miracle, ella ho que vol és que els altres quedin bé...

- Maria acabarà peregrinant als peus de la creu i dirà un SI - al seu Fill, a ser mare de la humanitat, a ser Mare Nostra...

- PENTECOSTES: Maria, Mare de l'ESPERANÇA, baixarà del Calvari i estarà ANIMANT el grup poruc dels deixebles...

Ella és l'animadora de la Primera Comunitat de Jerusalem i - així rebran l'Esperit i serà Mare de l'Església...

MARIA, Mare de L'Església que Peregrina a Mallorca

Molt poc temps després de la Conquesta de Mallorca trobam indicis de la gent que peregrina a Lluç a honorar i venerar a Maria... I així en el transcurs del segle...

1884, més de 12.000 peregrins pugen a Lluç, pel camí de ferradura per coronar la Reina del nostre Poble...

"VERGE DE LLUC CORONADA DAMUNT MALLORCA REINAU" haurem cantat una o moltes vegades tots els mallorquins...

P. Joan Arbona
Missioner de Lluç.

EL AYUNTAMIENTO INFORMA

OBRAS MUNICIPALES.- En la sesión del pasado día 15 de diciembre de 1.983 el Ayuntamiento acordó:

1º.- Adjudicar las obras de construcción de una pista Polideportiva, aneja a las instalaciones de las pistas de Tenis, existentes en este municipio en la Ex-estación, a la empresa M.A.N. S.A. por un importe de 959.479 pesetas NOVECIENTAS CINCUENTA Y NUEVE MIL CUATROCIENTAS SETENTA Y NUEVE ptas. a cargo de una subvención concedida a este municipio.

2º.- Adjudicar las obras de Prospección, perforación y captación de aguas en el terreno denominado "CAMP D'EN SEC" a D.Manuel García Torres por un importe de 6.000 pesetas metros lineal del sondeo por ser esta la oferta más ventajosa para el Ayuntamiento.

3º.- Adjudicar las obras de instalación de bombas, tendido eléctrico y construcción de un transformador, con sus elementos eléctricos, a D. Sebastián Coll Rigo por un importe de 3,818.476 ptas. TRES MILLONES OCHOCIENTAS DIEZ Y OCHO MIL CUATROCIENTAS SETENTA Y SEIS pesetas.

NORMAS SUBSIDIARIAS.- Para el próximo 2 de marzo el Ayuntamiento convoca a todos los propietarios del "PUIG DE SANTA EUGENIA", zona afectada en el planteamiento de las Normas Subsidiarias, a una reunión en el Ayuntamiento, para conocer la opinión de la mayoría de propietarios afectados y poder redactar el informe municipal, que debe ser incluido en el citado expediente. La Reunión se celebrará a las 20:30.

FIESTAS LOCALES.- El Ayuntamiento acordó que las dos fiestas locales previstas y autorizadas en el Calendario Laboral sean:

17 de enero.- Festividad de San Antonio Abad

6 de agosto.- Segundo día de Fiesta Patronal.

La Corporación queda abierta al vecindario y agradecerá todas las sugerencias sobre la modificación de las mencionadas fiestas, en vista a su inclusión o no en el Calendario Laboral de los años venideros.

FESTIVIDAD DE LOS REYES MAGOS.- La Corporación Municipal felicita a la Juventud, y a cuantas personas trabajaron desinteresadamente en los preparativos de la Cabalgata de los Reyes Magos; gracias por su colaboración la fiesta infantil llenó de alegría a nuestros pequeños.

INAUGURACION DE LAS OBRAS DE REFORMA DE LA CASA CONSISTORIAL.-

El domingo día 5 de febrero, con motivo de la inauguración de las obras de reforma, se programaron los siguientes actos:

A las 11 h. Bailes típicos por la Escuela Municipal de Danza. Amenizaron el acto las típicas "XEREMIES".

A las 12 h. Recepción de Autoridades Provinciales en la Plaza España, frente al edificio del nuevo Ayuntamiento, donde se había congregado el vecindario. La Corporación Municipal, en pleno, dió la bienvenida, en primer lugar, al Excmo.Sr.Presidente del Consell Insular de Mallorca D.Jerónimo Albertí Picornell, a quien acompañaba su distinguida esposa DªJuana Jaume. Una niña ataviada con el típico traje mallorquín, ofreció a la bella dama,

un ramo de flores entre los aplausos de los reunidos. A continuación llega el Excmo. Sr. Presidente de la Comunidad Autónoma de Baleares, don Gabriel Cañellas Fons para asistir a tan memorable acto.

A las 12'15. Bendición de las nuevas instalaciones municipa-
les por nuestro Párroco D. Nadal Trías.

Autoridades Provinciales, locales y público asistente se reunen en el salón de sesiones. El Ilmo. Sr. Alcalde D. Pedro Pujol hizo una exposición de la reforma efectuada i agradeció al Excmo. Sr. Presidente del Consell Insular de Mallorca la subvención concedida, en su dia, para tal fin. Puso a disposición de todo el vecindario la nueva casa inaugurada.

Finalmente el Excmo. Sr. Presidente de la Comunidad Autónoma de Baleares, en su elocuente parlamento, remarcó la importancia del acto y agradeció sinceramente su invitación.

A continuación fueron visitadas todas las dependencias municipales por las Autoridades y público en general.

A las 13 h. En la Plaza España Vino Español y refresco para todos los asistentes.

A las 14 h. Almuerzo para Autoridades Provinciales, locales= y para cuantas personas trabajaron en las mencio= nadas obras de reforma, al que fueron invitadas= La Corporación Municipal, cesante en las pasadas elecciones, anfitriona de la Reforma finalizada, y todas las personas que trabajan para el resur= gimiento social y cultural de nuestro pueblo.

Durante todo el día el edificio permaneció abierto al público y fue visitado detenidamente por el vecindario, entre grandes -- elogios; por la mañana había sido imposible debido a la gran multitud de gente que acudió al acto de inauguración.

L'AJUNTAMENT ES LA CASA DE TOTS ELS "TAUJANS"

=====

La Revista "S NTA EUGENIA" vos vol facilitar uns telèfons
útils (voldriem no haver errat els números) en pla experi-
mental, abans de fer una tarjeta separada per a tenir pròp
del telèfon:

Ajuntament	62 03 97	GESA(Inca)Averies	50 07 00
Sr.Batlle(part.)	62 03 92	GESA(Sencelles)	51 14 07
Guardia Civil	62 03 18	Caixa Ahorro	62 02 01
Policia Nacional(091)	28 04 00	Banc Bilbao	62 04 07
Farmàcia	62 04 11	Mecànic	62 07 09
Metge (part.)	62 07 51	Gruas	27 99 99
(urgen.)	23 21 41	Aigua potable:	
Ambulancias	24 07 44	B.Coll	62 06 15
Centro Médico	23 00 23	R.Parets V.	62 04 21
Parròquia	62 02 60		62 01 51
Monges Franciscanes	62 04 23	B.Bestard	62 04 24
Son Dureta	28 43 50	Bar Can Prim	62 05 14
	28 91 00	Bar Can Topa	62 04 04
Mare Nostrum	20 31 13	Botigues:Can Prim	62 06 96
Clínica Planas	23 03 45	:Can Topa	62 04 02
Cruz Roja(ambulancis)	23 03 69	Carniceria:(Bascuñ.)	62 04 36
		Forn:Can Fideu	62 05 92

(Agraïrem les suggerències que sobre aquest tema volgueu fer.)

L'ESCOLA INFORMA

Dia 26 de gener es va fer una reunió amb la Junta Econòmica amb l'intenció primordial de treure idees per reduir les deutes que hi ha a l'Escola.

Com ja se va informar a principi de curs a una reunió tenguinada amb els pares dels alumnes, la deute era de 90.000'-ptes.que era el que faltava pagar de la fotocopiadora comprada. Al moment de fer la dita reunió la deuta era de 75.000'-ptes.

El que va decidir la Junta Econòmica fou rifar conjuntament un xot i una porcella per pasco, i fer una festa escolar per Carnaval.

Aquestes dues propostes foren aprovades per el Consell de Direcció a la reunió ordinària que es celebrà dia 2 de febrer.

A partir d'aquest moment varem començar a cercar gent interessada en ajudar-nos a preparar dita festa. Cal dir que la col.laboració des d'un principi fou massiva, i dir-vos que el grup no està tancat ni molt manco, i que esperam amb els braços oberts a sa gent que tenguiganes de col.laborar en aquesta o altres activitats que s'organitzin.

El PROGRAMA de la Festa serà el següent:

- PREGO
- DESFILADA DE DISFRESSES
- TERESETES
- JOCS INFANTILS
- DESFILAR DE DISFRECES
- MUSICA I BALLS

I per sa rusca podreu tastar les millors delícies i els vins =
més sabrosos que trobareu als "tenderetes".

Dir-vos que vos esperam a T O T S, grans i petits, visqueu o no a n'aquest poble, ben disfressats i amb objectes per fer renou.

Gràcies per la vostra col.laboració.

[illegible]

" CAMPANYA ' SOCIS DE MANTENIMENT ' "

NOTA DE LA REVISTA:

Abans de la realització del nº 3 d'aquesta Revista, llançarem una campanya per aconseguir fer 100 "SOCIS DE MANTENIMENT" per completar l'economia de tot l'any. Ja en tenim més de 80, i son persones a qui nosaltres ho hem proposat. És ben possible que mos haguem oblidat de bastantes persones que les agradaria -- ésser-ho. Si voleu ajudar-nos i ésser "SOCI DE MANTENIMENT", - posau-vos en contacte amb calsevol persona de L'Equip de Redacció de Distribució.

Moltes gràcies.

A pesar de las inclemencias meteorológicas que, año tras año nos vienen hostigando, los payeses nunca perdemos las esperanzas, aunque sí muchas veces el humor, siendo motivo para que algunas - veces se sientan pesimistas pensando en el futuro del ganado y = sus cosechas, cuando ambas cosas pueden sin duda, hacer variar -= sus presupuestos; presupuestos que -en general- suelen ser fallidos, debido a la continua subida de los piensos, cuentas que no - cuadran una vez terminado el engorde de los animales.

No obstante, a la Cámara Agraria Local corresponde intentar levantar el ánimo de los payeses, intentando que se instruyan, para que así conozcan mejor la productividad y la calidad de los productos de mayor rentabilidad. Por ello los días 9, 10 y 11 de febrero se celebraron unas conferencias en las que se habló de la gran misión de las abejas en la agricultura, principalmente en los frutales y almendros; vimos que las abejas son muy necesarias para una buena productividad y fecundidad en el fruto. También se nos explicó la necesidad de aprovechar terrenos no aptos para cereales, para la plantación de algarrobos, cuyos frutos tienen un brillante porvenir, dado que tienen una gran utilidad, tanto la pepita como la pulpa, no sólo en España, sino a nivel internacional. También salió a relucir el problemático tema, y a la vez polémico, de la seguridad rural, y vimos que mientras no existan servicios rápidos en los juzgados, estaremos a merced de los ladrones y traficantes de carnes, los cuales están infringiendo la Ley entrando carne en malas condiciones, cuando los payeses se las pasan moradas para vender su ganado una vez cebado.

También aprovechamos este número para anunciar que D.m., el día 1 de abril tendremos la feria Agrícola y Ganadera. Este año, = además de lo normal, tendremos una muestra y venta de maquinaria = y aperos usados.

Queremos que nuestra feria tenga una finalidad. No ampliamos datos ahora, puesto que aún no se ha cerrado el programa que, muy pronto se dará a conocer.

Febrero de 1.984. Tomeu Vidal.

CAIXA DE BALEARS

"SA NOSTRA"

La "CAIXA DE BALEARIS" i "SA NOSTRA"
col.labora amb la nostra Revista
amb una ajuda econòmica.

Moltes gràcies.

TECNOLOGIA DEL AUTOMOVIL

H. Gerschler.

Editorial Reverté, S.A. Barcelona 1.978.

La afición al motor tiene muy amplias gamas, desde la pura competición sobre cuatro o dos ruedas, hasta la más práctica utilización de medios de transporte.

Muchas veces la afición sólo es al aspecto exterior de la mecánica, pero para los que quieran adentrarse en este mundo de la mecánica, hay muchas publicaciones, de las que presentamos ahora este "libro-manual".

Este tomo de casi 800 páginas es un libro sumamente interesante, para todo el que tenga esta afición. No es un libro superficial, pero tampoco es una "tabarra" técnica inabordable.

Ocupan sus primeros capítulos, las bases de la mecánica general (unas 200 páginas), y se entra directamente al motor en general, -en dos y cuatro tiempos-, Diésel y émbolo-rotativo. A partir de la página 487 se estudian todos los mecanismos integrantes y auxiliares en el automóvil: dirección, frenos, chasis, etc.; luego a partir de la página 671 la electricidad; en pags. 717 la motocicleta, y finalmente en pag. 729 i ss. los ensayos con motores.

No es necesario decir que la obra tiene la solidez alemana que le es propia, pero con inteligibilidad grande y clara. Sirve para todo el que quiera hacer un estudio detenido y general de la mecánica, para lo cual dispone, después de cada capítulo de un cuestionario -de preguntas a guisa de examen y resumen.

También sirve para todo aquel que sólo tenga curiosidad en "saber cómo funciona" un motor turbo, un freno asistido o servo, un freno o una dirección hidráulica, un diferencial con sus satélites, qué es un motor diésel, o muchas más preguntas concretas y aisladas, sin necesidad de leer toda la obra.

Esta obra es útil a todas las edades, principalmente, a partir de 7º de EGB, y comienzos de BUP etc, en que ya se han estudiado los comienzos fundamentales de la Física.

Ubicación: Cuerpo 3º. Estante 2.

CONTES

Narcís Oller

Edicions 62. Barna 79. (nº 6 Col. MCLC.)

Narcís Oller cultivà, fa 80 anys, un gènere literari que està molt més de moda avui que quan ell les escrivia. A més, hi hem d'afegir, -tal com diu Alan Yates al pròleg d'aquesta edició-, la gran quantitat i abundància de contes que escrigué Oller, foren, -més bé- és un inconvenient que no una avantatge.

Els 21 contes d'aquesta edició, estan trets dels distints reculls que Oller anava escrivint: "Croquis del natural", "Notes de col·legi", "Paisatge i figura", "Rurals i urbanes", "Al llapis i la ploma".

D'aquests títols en poden deduir que Oller és un pintor literari, que "pinta-descriu" el conte, com un pintor fa la vida i el paisatge.

Ubicació: Cos del xaflant. Estant superior.

(Aquestes notes sobre la UBICACIO", estan posades per a facilitar la labor de localitzar el llibre a la Biblioteca Municipal. Contam els mobles per cossos contant per l'esquerra; l'estant: post o pis d'altura. Si així no trobau el llibre serà que un altre lector l'ha tret ja abans que vosaltres.

N.T.

[VISQUEM EN PAU]

Pau; una gran paraula!
 Quan dic Pau, vull dir Unitat, Amor, Comprensió, Solidaritat, - Justícia. També vull dir: No a la violència, no més odi, ja basta de guerres, prou promeses - falses de reduir els efectius mortals quan tot son ganes de dominar el món per part dels "grans", que ens fan tenir la pell de gallina per temor a - que es produeixi l'hecatombe.

La meua veu hem diu que es perdrà en el buit de l'incomprensió i que es sentirà impotent davant les insensibles orelles de l'egoisme i de l'orgull.

Però, jo crit: PAU.

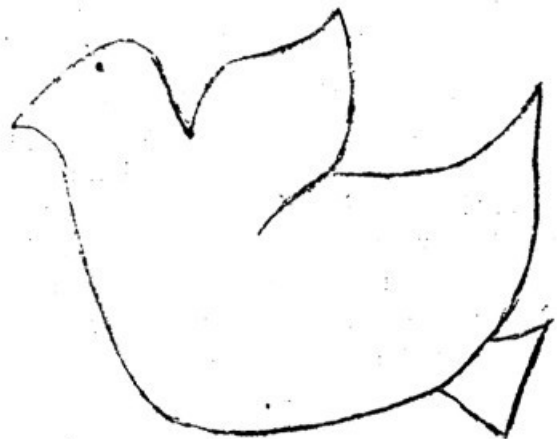
Sé que no basten les paraules; millor dit, crec que no serveixen per res si dins cada un no hi ha aquesta pau interior que es trasmet als altres a la vida quotidiana. Els més petits a l'escola intentant dominar els impuls, a vegades agressius, que tots hem tingut els primers anys; els adults esforçant-se en el respecte de les ideologies que configuren la nostra societat, a menguar les ànsies d'un domini damunt els altres oblidant inclús postures polítiques que poden arribar a dividir un poble sà, orgullós de la seva història, com és el nostre poble de Santa Eugènia.

Es precis oblidar-se del egoisme que duim dins noltres en benefici de la col·lectivitat, fent ús sempre del sentit comú, sense recurrir mai a la violència, ni física ni verbal, com ho fou el mateix Mahatma Gandhi amb reivindicació dels drets del poble indi; aleshores esclau de la colonització. Ell ens demostrà que la lluita no implica la violència, - perquè aquesta crea més violència, més odi. La seva millor arma va ésser precisament aconseguir l'unitat del poble i que prevalessqués damunt tota cosa el diàleg serè.

El darrer 30 de gener vàrem celebrar el XXXVI aniversari - de la mort d'aquest líder de la pau i no-violència. A certs col·legis hem recordat aquesta figura, no tant la seva vida com la seva doctrina pacifista que ell va predicar i practicar, - causa de la seva mort. Si bé és veritat que a nivell polític-mundial noltres hi tenim poc que fer perquè se mos escolti, també és cert que els nostres propis ambients, la família, els amics, els veïnats, el poble, son la millorable ocasió per transmetre la pau. Aquesta no ha d'ésser la tòpica paraula - que utilitzam per felicitar a les commemoracions; ha d'ésser, més bé, una guia permanent quan es produeixen les relacions humanes, no fictícies, sino les que hi ha entre tu amb aquell o amb aquell altre.

No oblidem que les grans injustícies que es produeixen al món no ens sensibilitzaran lo suficient si abans no ens hem reconciliat amb els que viuen amb noltres. Si no som capaços d'aconseguir això; de què val damanar la pau mundial?; Estam aprovant la guerra?; Val la pena que es crein Associacions en pro del pacifisme?.

De totes formes, jo crit i daman PAU.

M. C. I.

CINEMA ESPANYOL? SI, GRACIES, PERO...

Fa una bona temporada que es sent xerrar a tots els nivells d'un cert "boom" del cinema de producció espanyola, i això és en certa manera un tant injust i un poc superficial. Ara mos explicarem:

Això que ara es diu "boom" del cinema espanyol fa ja uns quants d'anys que existeix, sa diferència és que ara dona doblers i hi ha interès per part de productors i empresaris per oferir pel·lícules espanyoles, es fan grans montatges publicitaris, es sa gent respon i per tant tot hom en xerra.

Fa uns anys existien també bones pel·lícules espanyoles, de fet directors com Saura, Berlanga, García etc., ja fa temps que fan bon cinema, però com que no considerave rentable les seves pel·lícules estaven molt poc temps en cartelera, l'aficionat era al perjudicat; com deiem això no es just.

Tampoc no es just el procés contrari que s'està donant ara: pel·lícules que son realment dolentes, aprofitant l'avinentsa del "boom" i gràcies al bon montatge general a nivell de publicitat, es veuen alçades a un nivell que realment no tenen.

Per tant com diu el títol, per altra banda no gaire original, d'aquesta plana: Sí al cinema espanyol, però més serietat per part de productors i empresaris, que mos oferisquin el que tenen però que no mos enganin amb els seus montatges -per ventura serà damanar massa-.

Volem xerra ara d'una pel·lícula molt recomenable: VICTORIA, de Antoni Ribas.

Es un "film" històric que tracta la vida política i sindical a Catalunya envers l'any 1.917. La seva realització ha comptat amb el suport econòmic de la Generalitat de Catalunya, i el que s'ha aconseguit és una obra en certes deficiències tècniques, per ventura degut a que s'ha volgut fer una pel·lícula grandiosa i espectacular quan això realment no era necessari.

P'el contrari el tractament argumental és molt correcte, això vol dir que està assegurat el rigor històric i la objectivitat, es en aquest sentit que la pel·lícula es recomenable ja que es toquen aspectes molt recents de la nostra història.

L'únic aspecte lamentable és que els empresaris no vulguin projectar-le més temps amb el diàlec en català.

També històrica, però amb realització i pretensions totalment distintes és LA CONQUISTA DE ALBANIA, de Alfonso Ungria. De fet és una pel·lícula d'aventures amb el seu sentit més tradicional que tracta l'expedició d'un exercit navarr al s.XIV.

Dins el tipus de cinema de comèdia podem xerrar de dues pel·lícules ben interessants: LA LINEA DEL CIELO, de Fernando Colomo i SAL GORDA de Fernando Trueba i Oscar Ladoire. La primera presenta un experiment tècnic curiós ja que s'ha fet quasi sense guió, d'una manera improvisada pels carrers de Nova York. Mostra, d'una manera molt divertida, la situació del típic espanyolet arribat a la ciutat dels gratacels cercant fortuna.

P.M.

ENTREVISTA AMB EL SEN GUILLEM CANTÓ

Pels qui no coneixen el Sen Guillem, ell és aquell que fa tant de temps que du sa "vara" per sa Festa d'els Vells, molt de temps la va dur en companyia de sa seva dona, Madò Maria Pinca.

Ell és es més vell des Poble. Li hem volgut fer un petit homenatge en aquest mes de febrer que ha complit 98 anys.

Sa vida del Sen Guillem transcórr pràcticament dins una saleta, amb un gran ventanal que dóna a sa Riera, es distreu moltes estones mirant sa gent que se passetja. Ell seu a una butaca i fulletja dos diaris. Despres d'haver-los fulletjats, sol pegar una becadeta. Una vegada deixondit, sa seu a una camilla i fa un solitari, (li agradaria anar a ca'n Topa a fer escambrits, però no pot).

A l'horabaixa torna a agafar ets diaris i llegeix allo que li ha paregut més interessant.

El Sen Guillem començà sa conversa amb aquesta glossa:

"Si s'ennigula i no plou,
sa mala anyada és segura,
un malalt que no té cura,
és per de més dar-li brou".

- Idò mirau, noltros havíem pensat fer-vos aquesta entrevista, perquè sou es més vell des poble i per aixó sabeu moltes coses d'un temps, que ets joves d'avui no sabem.

- Quin any vareu neixer?

- Jo vaig neixer el 86, (1986), dia 4 des mes qui ve (febrer), faré 98 anys, és es dia de Sta. Agüeda i aixó sempre m'ha recordarà; altre temps, sempre anaven a peu i mon pare va anar a cercar sa meva padrina, que estava amb un capellà a Costix i quan passà per Sancelles i es topà que ja feien es cadefal.

- Anareu molt de temps a escola?

- No, hi vaig anar molt poc temps. Jo aleshores feia feina de porqueret a Son Mascaró. Hi vaig es

tar fins que l'amo En Bernat s'en va anar a Campos, llavors, quan va entrar l'amo En Gabriel passaren ets porcs a Ca'n Garrit i me n'hi vaig anar. Pasturava ets porcs per ses coves Blanques, tot Ca's Senyor i sa Cova. (sa filla, mos digué que quan pasturava ets porcs, escrivia per ses roques, ja que no podia anar a escola).

- Quin temps estareu a Ca'n Garrit?

- Jo vaig quedar molt de temps a Ca'n Garrit, llevat d'un mes que en Rafel fill de l'amo En Bernat, vingué a cercar-me per anar a Campos, perquè m'havien de menester. Només hi vaig estar un mes, perquè m'en yorava.

A Camps les contrataven per un any.

NOMES HI VAIG ESTAR UN MES
PERQUÈ M'ENYORAVA

Vaig venir es dissabte de sa festa, per la Mare de Déu de Setembre. A festa, l'amo en Bernat me digué que podria tornar-hi, sempre que volgués, però, jo m'estimava més quedar per aquí.

A Ca'n Garrit, era com de la casa (sa filla mos explicà, que ell sempre acompanyava ets al.lots de la casa, era com es mosso, era com un fill, i a més no tenia parell ni arada).

Auna vegada, que vaig anar a descarregar sacs d'ametles, plegades a ca'n Palles, me vaig trobar en Donya Maria, sa de n'Homar que venien a estivejar a Sta. Eugènia, quan me va veure, digué: "Jes! i aquesta és en Guillem nostro!" (Riu)...

Me'n record també, que damunt Ca'n Fideu, hi havia un taller, on hi havia at.lotes que feien bosses de plata, i m'agradava pujar-hi de tant en tant, encara que a sa madona no li agradàs.

A Ca'n Garrit guanyava dotze pesetes.

Quan m'én vaig anar del del tot de ca'n Garrit, vaig anar a fer gavetes a una vinya davers es Verger i amb bon primer dia em donaren 6 reals, i no me'n podia venir!.

Llavors, també anàrem a fer gavetes a una vinya de Son Garcies i possaren homes que es feien en ets fluixos a les pagavan 6 reals i altres que feien ets forts a 7 reals, a jo ma possaren a 7.

Un pic vaig agafar una escarada de gavetes, i de lo que vaig guanyar hem vaig comprar as capot.

Sa vida d'un temps era molt diferent a sa d'ara.

Per anar a collir oliva, partien en colles de dones i at.lots, estaven fins que s'acabaven.

Jo me'n record que vaig anar a Pastorix i encara no tenia 8 anys, guanyavem 2 reals i 1 centim d'oli. Aquesta possessió es-

tá a Valldemossa.. Anavem a missa a n'es poble. A sa sortida de sa misa, ets at.lots partien a veure es voltor de S'Arxiduc. També tiravem pedres a ses pinyes, d'aquells pins de per allà, que tenen pinyons, i jo me'n vaig dur cap a ca nostra.

Hi havia 2 dies de camí, de Pastorix a Sta. Eugènia.

SA VIDA D'UN TEMPS ERA
MOLT DIFERENT A SA D'ARA

- Quan ereu jove, hi havia molta política pes poble?

- Jo no me'n record molt. Jo era un at.lotot.

Me'n record d'un fet, a son Mascaró, tancaven sa finca i tancaren es pou de Na Perota i un altre de devers Ses Alqueries que perteneixien a n'es poble. Va sortir una comissió de gent, cap a Palma per anar a protestar. N'hi havia un de Son Ros i me pareix que era es bat.le.

Arribaren a Cort i exposaren es cas, les feren esperar devers una hora a un banc, fins que en darrer cop s'entregà es Compte! Es Compte d'Espanya en pleno!.. Es compte les digué que ets pous eren de Son Mascaró i per tant podien tancar sa finca.

Quand varen arribar, les demanaren que tal i respongueren: "Ets pous són de Son Mascaró", i un va dir: "i sa llei, perquè serveix?", i li constestaren, "sa llei es com sa pell, que s'allarga i s'acursa".

Ets grossos un temps comandaven.

A Ciutat, aleshores, hi havia es "fiolato", eren uns funcionaris que anaven de paisans i estaven a ses portes de ses murades i si duies gènero de qualsevol casta et feien pagar un tribut "per es consum".

-En Jaume Serra, "es descobridor de Ses Amèriques", (si lletgiu un poc més envant, aclarireu perquè li possà tal seudònim) estava en es "fiolato".

Aquesta Jaume, ma contà que "aquets grossos", feien matances a ses possessions i llavors ho duïen tot cap a Ciutat. Una vegada, que ell estava de servici, va passar es cotxe de ca'n Maroto, carregat de gènero de matances i el denuncià, es cotxer li digué: "noltros som ets de ca'n Maroto", i ell li respongué: "jo només com plesc sa meva obligació".

ETS GROSSCS UN TEMPS CCMAN
DAVEN

- Anàreu a Cuba?

- No, no hi he estat mai. Jo vaig anar a Amèrica.

- Perquè no mos contau, tota aquesta aventura que tinguèreu per Amèrica?

- Vaig anar a ses mines de carbó, estaven a 900 i pico de milles de Nova York. De Sta. Eugènia partirem quatre, en Pau Sant, en Ferriol, en Mateu Torres i jo. Sabèrem aquest lloc, perquè n'havia vingut un d'allà que va esser es primer, era En Tomeu Serra, a Ciutat li han dedicat un carrer, aquest va ésser es nostre descobridor de ses Amèriques.

Aquest Serra, tenia un germà anomenat Jaume que era molt amic d'En Toni Aguiló, aquell que feia de pastor.

Aquest Toni, se'n va anar a Amèrica amb un cunyat seu, que va esser comisari d'allà, era jove i sa va fer del país.

A més d'En Toni Aguiló, es seu cunyat i en Serra que mos acompanyà, també ja havien partit d'aquí cap allà, En Josep Garrit i es seu cunyat en Tomeu Burí, que morí allà, anant dins una barca per un riu.

Es primer pic que partirem, va ésser per Sant Tomàs, anàrem a Barcelona i estàrem de 3 a 4 dies per arreglar papers, i d'allà partirem cap a Nova York, pel camí estarem d'11 a 12 dies.

Jo tenia 25 ó 26 anys, i ja era casat, haviem de partir, perquè per aquí guayavem molt poc. Jo ja tenia es nin, en Toni i mun pare i pes poble només guanya va 6 reals cada jornal.

HAVIEM DE PARTIR PERQUE
PER AQUI GUAYAVEM MOLT
POC

Quan haguèrem arribat a Nova York, partirem a les 3 cap a Washington en s'exprés. Esperàvem a s'estació fins a les 2 de s'horabaixa, que sa companyia mos venia a cercar.

Jo era molt enyoradís i a lo primer tenia por dins aquelles mines, lo que llavors me fugí com a massa.

A lo primer, vaig estar un parell de dies malalt, crec que m'havia desviat ets nirvis de ses munyques, no estàvem ave sats a carregar en pales. Només pensava en porer tornar, en tenir un parell de dobblers.

- Quin temps hi estàreu?

- Vaig anar i venir de 4 a 5 vegades.

Es primer viatge, partirem per Sant Tomàs i tornàrem es disabte de Sta. Catalina, no va arribar bé en ets 2 anys. Ses altres vegades era més o manco igual.

Una anada cap allà, heu passarem "ben consevulla". A da vers 200 milles, mar endins, mos sortí un submarí i va estar a punt d'atacar es barco. Molts de vespres, no dormia, però aquesta justament estava adormit. Vaig sentir que me pegaven una estirada a es salvavides i no vaig entendre res, hem vaig topar amb En Raul i me digué que havia foc en es barco, ja me vaig despedir de tots, des germans, des infants i de sa dona.

Aquest va esser un vespre de molt de temporal, es barco pareixia que estava enfilat a una muntanya.

Vaig veure que tiraren una

balsa salvadides, amb una colla de mariners que anaven cap a n'es submarí. Xerraren amb ella i mos feren tornar enrera, cap a Càdis; eren alemanys. Jo vaig sentir dos mariners que un deia a s'altre: "Antonio, que ha pasado?" i s'altre contestà que eren alemanys i que si ho hagués estat per es 200 i pico de tripulants ja seriem al fons del mar.

Estàrem un grapat de dies a Càdis. Mos digueren que tots aquells que volguessin tornar enrera ho podien fer i que si volien seguir es viatge també, i noltros varem dir bé.

Però, l'endemà, mos empanediem i no mos deixaren tornar enrera, ja va esser massa tard.

Es Capità quan mos va veure un poc revolucionaris, mos demanà que mos passava. Noltros diguerem que volíem tornar enrera i ell mos respongué, que també tenia dona i infants i els estimava molt; i si no fos que es viatge és segur, jo tampoc el faria, digué: "tenim permis del Kaiser" i partírem. Donàrem sa volta per Ses Canàries, les vèrem però no ens aturàrem. Estàrem de 20 a 21 dies per arribar. I s'estrevengué que un dia abans d'arribar a N. Y. se possa una boira molt espessa que varem haver d'aturar es motor, i tot es temps es barco pitava. A la fi s'aclarí. Es Capità retrassà s'arribada, per mor de sa nit, però un moment el sentírem que va dir "fuego" i amarràrem amb sos llums encesos.

Anàrem a s'oficina d'immigració a N.Y. i mos digueren que hi havia molta feina, i sobretot de carbó. Un metge que estava per allà, digué que per cada tonalada de carbó que treballàssim, era com si matàssem un almany. (riu)...

- I vos, que l'enteníeu a s'anglès?

- Sí que el vaig arribar a entendre, pero no el xerrava. N'hi havia que no s'empegueien de xerrar-lo, jo sempre m'empegueia molt.

Erem quatre que estàvem a una casa i a jo me feren es comprador perquè ho entenia tot. Me vaig comprar un llibre, per traduir-lo i aprendre'l; però per dur una conversa no m'anava bé. En Fe-

rriol era es panader, En Pau Sant es cuiner, en Mateu Torres es i jo escrivava i comprava, i sempre ho apuntava tot.

Sa darrera vegada que hi anàrem va esser devers l'any 27 (1921).

- Què vareu fer a sa tornada de N.Y.?

Va venir es vermar i vagi anar a Son Miquelet.

- Però, segons tenim entés, també heu fet de picó?

- Sí, es primer que vaig fer va esser es de s'hort d'En Torres, el vaig fer totsol, fins a 100 o 110 pams de fondària. Llavors en ferem un en Cardell i jo, a Son Tano amb un "aujub" aquest és es qui hem trobat més fort.

Després, vaig fer es pou de Son Matxina, amb En Miquel buc i aquest Cardell. Es d'En Tomeu Sant, també el vaig fer totsol, i tú hi vengueres (aquí es refereix a sa seva filla Maria) a rodar es torn.

També vaig fer totsol es d'En Tomeu de Son Matet.

En Guillem Marro i jo ferem un pou a N'En Pep Vidal, de 130 pams i no trobarem aigua, també li ferem una cisterna.

Llavors també vaig anar a fer feina a Lourdes. Es rector (Mateu Coll) na va demanar per anar-hi, ja n'hi havien anat dos i tenien por, un era el Sen Pere Marro, i no ho va voler fer.

M'en record que es rector venia a veure'm i me deia "com te va Guillem?" i jo responia "be, be va!!" (Riu...) i llavors se'n anava.

- Noltros sabem que de sempre heu llegit es diari, quan començàreu a tenir-lo?

Es primer que vaig tenir era del Sen Floret, ell era es qui el duia de S'esteció, i va veure que jo n'era aficcionat i

me digué: "jo tenc un diari i no el llogesc ni el vols, el te daré més barato" i el me donà per 1 pesseta, aleshores anava a 6 reals.

Llavors, més tard, me digué que no el me podria donar pus i jo li vaig respondre: "Idò apunta'm-hi" i el pagava a 6 reals. Va fer una pujada a 7 reals i vaig seguir. Va fer una altra pujada a 10 reals, me vaig empipar i me vaig despuntar.

- Devieu estar ben informat de lo que succeïa, els acontexaments polítics de sa primera i segona República. Què vos recorda més?

- No m'estirava gens sa Política. M'en record d'En Maura, d'En Canalejas, d'En Martínez Euidio, d'En Cánovas i ara no me'n record d'altre.

NO M'ESTIRAVA GENS SA POLITICA.

- Vos de quin partit ereu?

- Aleshores sa va formar un partit nou, era es Socialista. No és per dir-ho però sa devien fiar de jo i me feren es depositari. Havien de pagar 4 centims sa setmana, i a l'instant n'hi va haver que no pagaven i heu vaig deixar anar, hi vaig perdre un parell de duros. Per ses comèdies també me feren es depositari.

- Vol dir també fereu comèdies?

- Ferem una comèdia de sa vida de Sta. Margalida i jo feia es paper d'aquesta Santa.

A una altra comèdia també ma va tocar fer es paper de famella.

- Quins partits hi havia a n'es poble?

- N'hi havia dos, es de l'amo En Sanxo i l'amo En Miquelet. Un any votàrem i En Sancho va guanyar d'un vot. Va esser batlle molt de temps.

A Sta. Eugènia sa va fer molta política amb es Metge Vidal, era molt bon metge, va armar un cavall i començà a anar a Sancelles i molts de diumenges senora hi havia de 4 a 5 ca-

rros devant ca seva.

Quan va morir, va deixar recomanat, com a bon metge a N'En Romanyà, i era bon metge, però també era pererós.

Amb En Romanyà també es va fer molta política i també política, sobretot amb un metge nou que vingué a N'es Poble. En Romanyà era des partit "Funcionista" i deien:

"Es partit Funcionista guanya a N'es conserguany (vador

En Mora duu es tambor i en Mel fa d'organista".

- Ara mos agradaria que ens contassi com celebraven sa festa des Poble, per la Mare de Déu de Setembre.

- Per sa Festa hi havia molts de xeremiers. Sta. Eugènia era es poble des xeremiers, n'he coneguts molts. Un dels més vells era el Sen Barca, un home sord, molt sord però amb es sol coneixia quina hora era, devegades just quan es rellotge tocava les 12, li deien "A Barca, i quin hora és"? i ell es possava un bastonet damunt sa mà, girat cap a N'es Sol i responia "les dotze, minut envant minut enrre".

Llavors hi havia ets Vics, un altre que li deien es moliner de Xorrigo. Més tard ho foren ets Matxos i llavors en Bernat Prim i En Mateu Roig. Ara Tenc per mi que ho són ets Mels.

Ses xeremies acompanyaven per tot, anaven a "N'Es cos", ses corregudes a Son Mascaró. Encara m'en record que hi anaven amb carros, aleshores i havia molta afició. Ho he vist amb carros de parell i ses madoness estaven assegudes damunt sacs de palla amb ses cames penjant, possaven una vela blanca de com a per lujo, ets muls menats per dogals de serres i amb ses cabessades ben endiumenjades. Ses corregudes eren es diumenge i es dilluns i es vespre hi havia es ball.

Ses xeremies també acompanyaven.

Na Mela era molt balladora i ets Torres, tant Na Francisca com En Miquel i En Joan. Ets des Rafal també ho eren.

En Joan i En Tomeu.
A l'ofici major, ses xeremies
acompanyaven, ets "obriers"
(eren' ets qui havien organitzat
sa festa). Anaven a cercar sa
filla des Batle i ses primeres
autoritats i fent processó ana-
ven cap a k'Església.
També tocaven a l'oferta, pri-
mer passaven ets homes i llavors
ses dones, en acabar ets homes,
sa música canviava per ses do-
nes.
Possavem murta pels carrers on
passava sa processó de l'ofici
major. Feiem arcs amb sa murta.

M'En record d'un any, que es
Batle era En Pala, ell mos va
dir que anàssim a cercar murta
per endiumenjar ets carrers.
Molts cobrarem, però jo i més-
tre Pep Rigo, feiem molta fei-
na i no cobrarem res.

- Llavors de xerrar tant d'un
temps, que pensau vos de sa
vida d'ara?

Sa Vida d'avui és un poc massa
exaltada.

MOLTS D'ANYS !

Margalida i María Antonia

LLINATGES

- MASCARO: - Igual que el llinatge Mascarós. Són formes direva-
des de "mascara" o "màscara". Paraules d'origen in-
cert, probablement germàniques.
- MIR: - Procedeix de Miro; aquest llinatge va apareixer a
l'any 885 i significa famós, ol.lustre.
- MIRALLS: - És el nom d'un castell de l'Alt Empordà (Catalunya)
i de diferents pobles i muntanyes. Originàriament
significava "talaia de guaita", torre des d'on es
pot observar el camp, la mar, etc. i donar avís del
que s'hi descobreix.
- MUNTANER: - Es ben igual que el llinatges Montaner i Muntané.
El seu origen és el substantiu "munter"; és la per-
sona encarregada de fer que el cans caçassin, en la
caça major.
- MUD: - Procedeix de l'adjectiu "Mut" i es designa a la per-
sona que no pot parlar.
- MULET: - És un diminutiu de "Mul" que com tots sabem és un
nom d'animal.
- OLIVER: - Semblants en aquest llinatge n'hi ha d'altres com:
Olivé, Aliver, Alibé, Alivés, Alibés. És el nom de
l'arbre que fa olives. Oliver era en l'Estat Mitjà
(segle V-XI) un nom de baptisme, divulgat potser
per la fama del personatge Oliver de la gesta carol-
lingica. De totes maneres no era un nom d'origen
germànic, sino llatí, igualment que s'hadit refe-
rent al llinatge Oliva.
- ORELL: - Té l'origen en el llinatge llatí "Aurelius", nom de
molts de sants.
Orell significa esplèndid i és un derivat de "Au-
rum" que vol dir "Or".

=====

=====

=====

=====

REGNE ÍNDEPENDENT DE MALLORCA (Anys 1.229-1.349)

A finals de l'any 1.228 es reuniren Corts a Barcelona i el Rei Jaume I va exposar el seu desig de conquerir Mallorca.

Per tal fi demanava l'ajuda dels tres estaments: clergat, nobles i burgesia; pactant repartir les terres conquistades entre els participants en proporció a les ajudes aportades.

El desembre de 1.229 s'inicià la Reconquesta de Mallorca, que va acabar l'any 1.232. Això va originar el Repartiment de les terres de Mallorca entre els nobles catalans que havien ajudat al rei. D'aquesta manera es va rompre la divisió musulmana dels dotze districtes i es va dividir l'illa en vuit parts, quatre pel rei i quatre pels principals nobles.

Una de les quatre parts destinades als nobles agrupava l'antic districte de Canarrossa i una part del de Soller; fou destinada al vescomte de Bearn amb Bernat de Santa Eugènia i altres nobles adictes. A Bernat de Santa Eugènia li correspongue el terme de Sta. Maria del Cami, en el que estava inclos l'actual terme de Santa Eugènia.

Bernat de Santa Eugènia era un noble català que havia cooperat a la Reconquesta amb trenta cavallers, va esser lloctinent del rei i es el qui dóna nom al nostre poble. Es quedà el domini de les seves terres a través del Cens de Costum, que consistia en la reserva que es feia el senyor de cobrar cada any una quantitat en diners o una part dels fruits. Però, de fet, romagué poc temps a l'illa i els seus bens passaren pel testament de març de 1.268 al seu germà Guillem de Montgrí. Aquest el 9 de març de 1.270 va fer venda (per 20.000 sous) a l'Infant Jaume, futur rei de Mallorca, de tots els bens que Bernat de Santa Eugènia havia posseït a Mallorca.

Després de la Reconquesta l'únic nucli de població important era el de Ciutat, a part d'ella la població era molt poca i estava molt disseminada. De tal manera que a l'hora d'organitzar el Regne a través de les institucions públiques es fa fer una identificació de la Ciutat en tota l'illa, la part forana no comptà per res, de tal manera que els Jurats de la Ciu

tat ho eren també de tota Mallorca. Aquesta serà una de les causes de les lluites que més envant hi haura entre Ciutat i Part forana. Les institucions públiques de Mallorca estaven constituïdes per un Lloctinent, que era el qui representava al Rei; sis Jurats que administraven tota l'illa; el Batle Major o General de Mallorca, el·legit pel Rei i també amb autoritat a tota l'illa; i finalment, el Veguer, que al mateix temps era el Jutge de Mallorca. En els pobles hi havia batles però eren simples delegats del de Ciutat. Els grans senyors tenien batles a les seves terres, la seva feina era cobrar els censals.

Al terme de Sta. Eugènia hi havia en aquets moments una vintena de cases, de construcció serraina, situades en el mateix lloc de les antigues alquerïes musulmanes. Hi havia també una cinquantena de finques amb cases espargides. Els habitants eren pocs a pesar de que hi hages un núcli urbà considerable, ja que, quan el rei Jaume I volgué dur a terme una agrupació de la Part Forana dictant normes per fomentar els petits municipis a partir d'un mínim de cent persones, el nostre poble no va figurar a la llista de nous pobles.

El trastorn que va suposar la Reconquesta i els canvis de propietat que es produïren, afectaren al cultiu de la terra que va quedar uns anys sense sembrar. En aquest temps la terra era llaurada amb pareis de bous i la unitat per a midar-la era la Jovada, equivalent a setze quarterades, extensió que era arrendada d'any en any.

Els cultius més importants del nostre poble eren el blat, l'ordi i la vinya. En aquest sentit hem de dir que hi ha documents que anomenen "podium vinearum" al puig de Sta. Eugènia, això fa pensar que aleshores el puig estava ple de ceps.

En quant a bestiar eren els bous, porcs, cabres i ovelles els que predominaven.

Per que fa a la situació econòmica general hem de dir que el preu del blat, per exemple, depenia de l'escassetat o l'abundància. L'any 1.330 una quartera de blat valia prop de nou sous, que equivaldria a 1,48 pts.

- DIARI D'UN NIN QUE NO VA NÉIXER -

- 5 D'OCTUBRE

Avui començ a néixer. Mon pare i ma mare encara no ho saben. Ja tenc totes les meves característiques formades, sortiré exacta a mon pare i ja sé que som un nin.

- 23 D'OCTUBRE

La meva boca ja surt cap a l'exterior. Abans d'un any ja som riuré a tots els meus familiars i començaré a parlar.

- 25 D'OCTUBRE

El meu cor ja funciona i no s'aturarà fins el final de la meva vida. Pareix un miracle el que em pugui formar aquí dins.

- 12 DE NOVEMBRE

Ja me comencen a créixer els dits. Amb això agafaré les coses estranyes que m'esperen a la vida de fora. ¿Com serà?.

- 20 DE NOVEMBRE

Avui ma mare s'ha donat conte pel seu cor que me du dins el seu ventre. Quina alegria que deu tenir! Que deu pensar?.

- 25 DE NOVEMBRE

Ara ja es pot veure que som realment un nin. Els meus pares deuen pensar el nom que m'han de posar. M'agradaria tan sabreu!.

- 12 DE DESEMBRE

Ja tenc un perell de cabells i les celles. Estirà tan contenta ma mare amb el seu fill!.

- 13 DE DESEMBRE

Avui hi podré veure, llum, colors... i ma mare. En fa tantes ganes!; però encara me queda molt, sis mesos...

- 24 DE DESEMBRE

El meu cor ja és perfecte. Tenc una alegria d'ésser viu, de poder néixer!. Seré un nin ple de força i vida. Tots estaran contents de la meva naixó. Pens que deuen preparar tot per la meva arribada. També es deuen demanar com seré. M'agradaria tant poder sortir d'aquí dins!.

- 28 DE DESEMBRE

Avui ma mare m'ha mort.....

DEMOGRAFIA

BODES DE PLATA: (fa 25 anys casats a Santa Eugènia)
 15-1-1959 Sebastià Coll Roca i Juana Coll Crespí.
 Que poguem arribar a les d'Or, si convé!

BAUTISMES i BODES: cap.

MORTS:

10-2-1984: Gabriel Campins Campins (de 56 anys)
 24-2-1984: Julià Alorda Adrover (de 75 anys)
 Que descansen en la pau del Senyor.

CONFIRMACIO: 11-2-84

Julià Alorda Roig	Mateu Crespí Perelló
Viceng Amengual Cañellas	Rafael Crespí Pol
Pedro Bibiloni Mulet	Pepita Guerra Martínez
Guillem Bibiloni Roca	Andrés Guerrero Dupley
Gabriel Campins Cañellas	Juan Horrach Roig
J. Ramón Cañellas Martorell	Juan Jaume Rigo
Macià Cañellas Martorell	Bernardo López García
Toni Coll Mascaró	Bernat Morey Colomar
P. Ramón Cardell Bibiloni	Pedro Oliver Perelló
Jaume Crespí Crespí	J. Ramón Parets Amengual
Josep Crespí Crespí	Catalina Riutort Cañellas
Josep Crespí Oliver	i Pascual Somovilla Marí.

Ara vos toca viure lo que heu après i decidit!

=====

P E N S A M E N T

"CONFESSIO DE GANDHI" (testimoni)
 tret de "MIS EXPERIENCIAS CON LA VERDAD" (autobiografia)
 Editorial Eyrás.

(Als quinze anys va robar un trosset d'or
 d'un braçalet del seu germà).

"Vaig decidir no robar mai -
 més. I vaig prendre la decisió
 d'explicar la veritat al meu =
 pare. Però no m'atrevia a par-
 lar-li, i no és que tengués --
 por de que me pegàs, no; ja que
 el meu pare no havia pegat mai
 a ningú de nosaltres. Jo temia
 el sufriment que li causaria. =
 Però pensava que havia de co- =
 rrer el risc i que no hi hauria
 purificació suficient sense la
 confessió del meu delictes.

"Finalment vaig decidir es- =
 criure la meua confessió per a
 donar-la al meu pare i imple- =
 rar el seu perdó. La vaig es- =
 criure a un full de paper i la
 hi vaig donar personalment.

Tremolava de cap a peus quan li
 vaig dur la confessió escrita. =
 Estava malalt al llit. El seu =
 llit era una post de fusta i res
 més. M'hi vaig asseure. Ell va-
 començà a llegir la confessió i
 a poc a poc es va posar a plorar
 banyant el paper amb les llàgr-
 mes. Durant un moment va tancar
 els ulls com meditant, i va rom-
 pre poc a poc el paper. Estava-
 assegut i es tornà ajeure. Jo =
 també plorava, endevinant el su-
 friment del meu pare.

"El plor del meu pare va puri-
 ficar el meu cor i el va deixar
 lliure de pecat."

" LA PAZ O LA NO-VIOLENCIA "

DICHOSOS
LOS
NO-VIOLENTOS

En un mundo de discordias y de luchas, como el nuestro, donde la última palabra la tiene el más fuerte, apenas si queda lugar para las actitudes mansas y pacíficas. Y, sin embargo, las hay, como es el caso de M. Gandhi, a quien un joven extremista hindú asesinó en razón de su doctrina, y cuya experiencia de vida viene testimoniada en sus palabras:

"He intentado evitar la violencia, deseo con todas mis fuerzas evitar la violencia. La no-violencia es el primer artículo de mi fe, y el último; pero debía elegir: o someterme a un sistema de Gobierno al que considero causante de un mal irreparable en mi país, o correr el riesgo de desencadenar el furor de mi pueblo cuando le dijera la - - verdad".

"La no-violencia no significa renuncia a toda forma de lucha contra el mal, sino todo lo contrario. La no-violencia, -al menos como la concibo yo-, es una lucha más activa aún y real que la misma ley del talión, pero sobre el plano moral la fuerza - de un hombre y de un pueblo está en la no-violencia".

"Tengo fe absoluta en que el amor es el arma más grande que existe a disposición de la humanidad. - Creo que la fuerza que nace de la verdad puede -- reemplazar la violencia y la guerra".

(MAHATMA GANDHI)

¡Como contrastan esas miras pacifistas de Gandhi con el ánimo revolucionario de este otro hombre no menos influyente en la historia del mismo continente!:

"Lucha, derrota, nueva lucha, nueva derrota, nueva lucha aún, y así hasta la victoria final; no hay otra lógica para el pueblo".

(MAO TSE-TUNG)

PORQUE ESOS
VAN A
HEREDAR
LA TIERRA

Son muchos y en muy diversos lugares de la tierra los que ultimamente proclaman feliz a Gandhi por su opción pacifista, y la mejor prueba de ello es que - se consideran herederos de su mismo espíritu:

"...cuando Gandhi hacía una huelga de hambre, todo el mundo se entristecía y no había ningún lugar del imperio capaz de resistir la presión moral -- que se elevaba de todos los rincones de la tierra

(HELDER CAMARA)

El mismo Gandhi se acercaba al final de su vida con la convicción profunda de no haber errado el camino:

"Yo tengo una convicción profundamente arraigada, y es la de que sólo la no-violencia es el mensaje central de la Biblia, tal como yo entiendo ese = "dichosos los pacíficos", dicho por Cristo en el Sermón de la Montaña. Sé que la no-violencia es = la enseñanza central del Evangelio, si lo comprendí bien"

(MAHATMA GANDHI).

COM FER MILLORS FOTOS...
AMB UNA MÀQUINA SENZILLA.

Es possible treure més bon rendiment d'aquestes màquines - bones d'usar, per a qui no vol tenir preocupacions de tècnica, i vol una màquina de "mirar-i-disparar".

Aquestes màquines són totes les de Pocket de Kodak, Agfa i Fuji, Olympus, Hannimex, etc., i les màquines Instamatic de Kodak Agfa i altres semblants. També hi entren les Polaroid i Kodak = Instant (encara que valguin més duros).

1ª.- No voigueu fer entrar moltes de coses a la foto; (ni grans panoràmiques), com més poques (acostau-vos-hi) més bon resultat.

2ª.- No vos acosteu al subjecte més poc de 1'5 mts., i si es tracta de cares, tampoc: vos sortiria un nassot...!

3ª.- Si feis fotografia vora la mar procurau que quedi paral·lel l'horitzó de la mar amb la línia horitzontal de la fotografia. Si posau la màquina torta la mar pareixerà que vessa.

4ª.- Millors hores. Hivern: de les 11 a les 4

Estiu: de les 8 a les 11 (no al mig-dia) i de les 4 a les 8
Les temporades millors són la primavera i la tardor.

5ª.- Si usau flash (electrònic o de cubo-flash) no ho faeu a l'exterior: és inútil (a no ser molt aprop i amb experiència). Al interior steneu-vos a la tabla escrita en el flash. Si no és el flash de la màquina, posau-vos (segons la tabla del flash) a la distància que correspon a f-8.- 2 ò 3 mts. (no cregueu lo de més de 5 mts.: no surt res).

6ª.- Aguantau la màquina amb les dues mans i "apoiu" els colzes al cos, o -si estau nerviosos-, recolzau la màquina sobre l'espatlla d'un altre, sobre un cotxe aturat o una paret. Heu d'evitar moure-la.

7ª.- Si retratau cares no faceu centre de la foto els ulls d'aquesta cara, sino la boca o la barra. Si no, vos sortirà la cara massa avall, i massa "aire" sobre el cap. Si la foto és de perfil (a dreta o esquerra) deixau poc "aire" darrera el cap i molt davant la cara. Si ho feis al revés, pareix que amb el nas ha de tocar la vorera.

8ª.- Entre la primera fotografia d'un "carrete" en colors i el dia de dur-la a revelar, no ha de passar més d'un mes; de lo contrari els colors de les fotos tirades es van "morint" (Nhi ha que estan més d'un any -cielos!!!-).

9ª.- Heu d'haver llegit les instruccions de la màquina. Es lo millor conceixer-la bé, encara que la màquina sigui senzilla.

10.- No tengueu la màquina al sol, ni dins un cotxe (al sol, ni a la guantera ni a la part posterior). Arriben a agafar temperatures molt altes, i els colors es torren i la màquina es rosteix.

11ª.- Si feis...; Bé...; un altre dia vos diré més coses. N.

COM HEM DE LLEGIR LA NOSTRA LLENGUA i 2

3.- CONSONANTS

C.: Davant e, i, la pronunciam com la s castellana. Exemples: cervell, ci - mal. Davant a, o, u, s'afegeix una cometa a baix -ç-; així se diu " c trencada" i es pronuncia com la s castellana. Exemples: Força, març, cançó, vençut.

G,I; X; TX.-IG.: Fixau-vos en aquestes paraules que es pronuncien i escriuen de forma diferent en els números 1,2,3, següents:

1.- Japó, germà, gipó, dejorn, ju--gar, (g,j).

2.- Mateix, xeixa, Xina, guix, aiò peix (x,ix).

3.- Felanitxer, Felanitx, puig,maig mig, (Tx,ig).

La x s'usa també per escriure el so que te, a les paraules examen, exacte, exagerat, expert, èxit.

la i a les paraules peix i maig no es pronuncia.

S.: Té dos sons. Fixauvos-hi sobre tot en aquestes paraules:

1.- Cosa, mesos; Així se pronuncia sempre que una sola s està entre vocals. (s sonora).

2.- Sabata, consell. Així se pronuncia sempre que una sola s no està entre vocals o comença paraula. (s sorda).

3.- Massa, bossa. Són dues esses que estan entre vocals: Es pronuncien com la s sorda (número,2).

Z.: No es pronuncia com la z castellana sinó com la s de cosa. Exemples: al z na, sei zill, quinze, betzoll.

R.: Al final de paraula, normalment no la pronunciam.

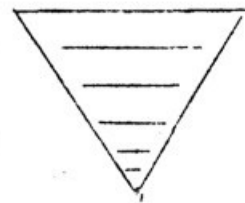
4.- GRUPS DE CONSONANTS

TG i TJ.: A vegades s'escriu la t i a vegades no, encara que la pronunciam. Exemple: Metge, llegir (pronunciam Lletgir), jutjar.

NY.: Equival al so de la ñ castellana Exemples: Bunyol, any, nyanyo.

L.L.: Paraules com col.legi, cel.la, al.lot tenen doble l que és diferent de la ll.

TL.: Té dues formes tl, tll, vegeu a les següents paraules: Ametller o ametler, vetlar o vetllar.

"L O U R D E S"

Santa Eugènia té una Verge
dins una cova guardada,
que la tant dolça mirada
cap a llevant deixa perdre,
i el seu cor sublim i tendre,
sempre del món ha escoltat
a qui en terra postrat
fa una humil petició,
si té fe i devoció
sempre queda aconhortat.

En que miri a sol naixent
i el poble li quedi al nord,
sempre ha duit a molt bon port
la pregària de la gent,
perquè Ella és conscient de
de la gran devoció
que el pobre i el senyor
han tengut sempre amb Ella,
tant si la gent és novella
com el qui està moridor.

Devora hi té una nineta
que està de jonolls postrada
mirant a l'Immaculada,
i té per nom Bernadeta.
És talment una santeta
que la Verge va triar
per mostrar an el món, que hi ha
una infinita noblesa
a dis tota la infantesa
que en gran favor sap resar.

I el poble sempre agraït
per la gràcia que ha rebuda,
amb Ella mai ha perduda
la il·lusió ni el delit,
i per molt que hagui sofrit
a davant l'adve. si at,
amb Ella sempre ha trobat
gran sossec i millorança,
i no perd la confiança,
que amb Ella sempre ha posat.

Oh Verge Immaculada
que a Lourdes dau el nom !
Intercediu per tothom
qui vos hagi venerada,
i si be qualche vegada
un poquet vos oblidam
creis-me, és que no pensam
amb el bé que podeu fer,
del primer dia al darrer
de la vida que passam.

Oh Celestial Puríssima !
a vos, mos encomanam
de vostra bondat santíssima,
una força ben fermíssima
per poder perseverar
en la fe, i arribar
a la mort, sensa cap falta
que és lo que farà més falta
si en el cel volem entrar.

TIA COLL
=====

F S F O R Ç
ooo ooooooooooooo

Pujada lenta, escabrosa,
passes de seny cansades
per l'arribada més joiosa
a dalt del cim ventades,...

Cada pla és un conhort
a les voltes del camí,
cada roca un record
de tú mon destí.

La mar, estora blava
besa el peu del puig,
vol robar la bella cara
imaginació que fuig.

Ressò de tú, ma veu,
quan el puig crida,
respon, creu, sent i veu
lo que és de ma vida.

Fins aquí arriba la flaire
del teu encisador perfum,
difuminat pel vent i l'aire
mescla de flors i llum.

D E S I G

La sort
acaba,
l'aubada
amb la mort,
del dia.

De l'aigua treguis vida,
i un desert amb flors
serà lo que llavors,
el meu cor ara crida.

BERNAT FILL DE REI

.....

=====

C. D. F. SANTA EUGENIA: VENT EN POPA

=====

18 de desembre

Santa Eugènia 2

Sencelles 2

- RIVALITAT EN TABLES -

El domini va esser altern al llarg del partit, si bé els darrers minuts, l'equip visitant - presionà fort. Al minut 21 es produeix un penalty a l'àrea fò restera que transforma J. Crespí. Quinze minuts més tard, arriba l'empat després d'unes mans clares que l'àrbit no pita.

M. 55.- Avançada per el centre; reb la pilota en M. Crespí que quan tira a porta, es desviada per un defensa introduint-la - dins la porteria.

M. 92.- A un moment de clar - domini visitant, es produeix una melé dins l'àrea local i el balón acaba a la xerxa.

Tinguent en compte les circumstàncies dels gols dels sencellers (mà previa i a dos minuts del - desconta) el resultat hagués pogut esser més positiu pels locals.

--oOo--

8 de gener

Altura 0

Sta. Eugènia 1

L'únic gol del partit fou marcat per en P. Amengual al minut quinze de la primera part. A partir d'aquí, els llosetins se llançaren a la desesperada a fer gols, però trabaven sempre una defensa ordenada i amb un Munar que ho aturava tot. De cada vegada hi havia més nervis - damunt el camp: uns per remontar el resultat, els altres per conservar-ho. La sort, aquesta vegada, va esser de color taujana, sense restar cap mèrit a l'esforç realitzat pels jugadors. Es produeix la reaparició d'en Jordi després de la lesió sufrida.

...--oOo--

15 de gener

Santa Eugènia 1

Buger 6

- FUTBOL SENSE IDEES -

Aquest va esser sense dubte el pitjor partit que ha realitzat

el Sta. Eugènia. Ni tan sols - les baixes d'en P. Amengual i - d'en J. Crespí foren la causa - del pésim joc realitzat que es va veure; perquè a més del desentament general, la baixa forma física dels jugadors es va veure superada per un visitant amb idees futbolístiques al llarg dels norante minuts. Cap jugador local va merèixer l'aprovat. El resultat no es pot atribuir, per tant, més que a la inoperativitat de totes les línies, cosa que en va treure profit el Búger fent lo que volia damunt el camp. L'àrbit va fer bona feine, i fins i tot va fer els ulls grossos a l'hora de senyalar un penalty - que no es va convertir en gol. El de l'honor va arribar al darrer minut per obra d'en P. Crespí a una de les poques ocasions en que els delanters locals arribaren a l'àrea visitant.

--OoO--

22 de gener

S'Horta 2

Sta. Eugènia 2

Un altre desplaçament positiu el que es va fer a S'Horta on es va poder borrar un negatiu. El partit es presentava difícil, però pareix esser que els taujans juguen millor a fora que dins el "Pou Nou". Un partit de poder a poder on hi hagué moltes oportunitats de marcar gols. Els visitants foren marcats gràcies a la transformació d'un penalty (Jaume Crespí) per caiguda d'en Pau Canyelles; l'altre ho transformà en P. Crespí després d'haver rebujat la pilota el porter. Després de l'empat (sempre s'havia anat per davant al marcador) el Sta. Eugènia va saber tancar-se permetent conservar un bon resultat.

--oOo--

Sta. Eugènia 2

Collerense 2

29 de gener

- UN EMPAT AMB GUST A VICTORIA -

El partit va tenir dues constants molt clares: el Sta. Eugènia jugava molt bé durant els 20 minuts inicials; seguidament,

el Collerense es feia l'amo - del camp aconseguint dos gols que feien presumir una abultada derrota. Aleshores, els jugadors locals pareixien desmoralitzats. A la segona part es donava sortida a n'en David i J. Guerra, aquest autor del primer gol. Es veia un joc molt mogut; el Collerense posava la tècnica i el Sta. Eugènia les ganes. Per dues ocasions en Munar fou intervencions afortunades, i altres dues el balón ro-sava la porteria. Així com s'estava dins una àrea, ben aviat - s'estava a l'altre, i va esser així quan es produí el penalty a l'àrea visitant per mà - d'un defensa. Amb serenitat, - en J. Crespí marca el definitiu empat, que donava per satis-fets a jugadors i públic assis-tent.

--oOo--

5 de febrer

Moratalla 2
Sta. Eugènia 3

Al marge dels incidents oco-rreguts, cosa que pareix normal per aquest equip palmèsà, el partit, com molt bé reflexe el marcador final, fou dominat pels taujans. Va esser un partit - amb poca història perquè hem de llevar importància als acon-teiximents extra-esportius. Lo important va esser que fou un desplaçament fructífer en aquest camp en que és difícil exhibir un bon futbol. En V. Amengual per dues vegades, J. Crespí, - P. Crespí i Jordi foren els - que transformaren els gols.

--oOo--

12 de febrer

San Pedro 1
Sta. Eugènia 2
- EUFORIA TAUJANA -

Acompanyats de molts d'aficionats del poble, el C.D.F. - Sta. Eugènia va dur dos nous positius de terres solleriques en aquest primer partit de la segona volta, lo que ens demostra que s'està en un bon moment.

Durant uns moments, es va ex-hibir inclús un futbol pràctic, passant la pilota al primer toc, amb força i ganes, agradant al públic. Com a remat d'aquest bon joc va esser l'espectacular gol marcat per en P. Crespí. A la segona part, el ritme va baixar considerablement, pot esser de-but a l'esforç realitzat abans. El S. Pedro empatava el partit d'un penalty que només va veure l'àrbit. El partit pareixia que anava encarrilat a l'empat; els defenses lluitaven braument - per aturar els atacs sollerics, mentres que la mitja intentava contraatacar, i va esser així - que en J. Crespí marcà el gol de la victòria.

--oOo--

19 de febrer

Sta. Eugènia 3
Sta. Eulalia 1

"Avant match" el partit es pre-sentava fàcil, donat la posició del visitant i el bon joc que - realitza el Sta. Eugènia. El - partit es va resoldre a la pri-mera part.

M. 15.-Jugada personal pel cen-tre d'en J. Crespí que marca gol.

M. 24.-Avançada ràpida per la dreta; en Coll centra a n'en Da-vid que marca el segon gol.

M. 37.-Jugada per la dreta pares-cuda a la del primer gol; el pro-tagonista és en P. Crespí que sorteja a tres defenses i marca.

La segona part va esser molt distinta; ni uns ni els altres sapigueren agafar les riendes del joc i foren uns 45 minuts aburrits. Al M. 87 els visitants marquen el gol de penalty.

--oOo--

Per finalitzar la crònica co-rresponent en aquests 8 partits, hem de reiterar el bon moment que travessa el Sta. Eugènia. Els resultats són ben clars:

PARTITS GUANYATS.....4
PARTITS EMPATATS.....3
PARTITS PERDUTS.....1
Positiu(7) ; Negatiu(4)

¡Enhorabona i andavant!

Mikel

SOCIEDAD DE CAZADORES "PUIG D'EN MARRON"

NOTICIARIO.

TRABAJOS de Sociedad: como cada año, y a fin de desarrollar unas tareas en pro de la conservación y limpieza de los terrenos a que se tienen derecho, se conciertan en un cierto número de socios, - previo aviso de la Junta Directiva. Este años ha correspondido a los siguientes: D.Rafael Matas Homar, D.Bartolomé Verd Martorell, D.Jaime Cerdá Sagreras, D.Pedro Horach Arranz, D.Rafael Crespí Coll, D.Guillermo Bibiloni Crespí, D.Bernardo Campins Guasp, D.Bernardo Bosch Febrer, D.Pablo Cañellas Coll, D.Diego Soler Navarro, D.Bartolomé Cañellas Vich, D.Antonio Cañellas Llompart, D.José Vidal -- Coll, D.Bartolomé Nicolau Salom, D.Juan Crespí Amengual, D.Matías -- Coll Bibiloni, D.Miquel Mayol Pou, D.Guillermo Riera Joy, D.Antonio Riera Joy, D.Juan Riutort Coll, D.Onofre Pou Bibiloni, D.Matias Col Mascaró, D.Rafael Miralles Oliver, D.Miquel Bibiloni Crespí, D.Antonio Miralles Pou, D.Jorge Trobat Capellà, D.Pascual Marí Cañellas D.Mateo Pou Coll, D.Jaime Roca Roca, D.Antonio Mulet Coll, D.José -- Llabrés Noguera, D.Jaime Bibiloni Mut, D. Jaime Cirer Sans, D.Bartolomé Cañellas Coll, D.Pablo Cañellas Suau, D.Francisco Sastre Torrens, D.Mateo Suerda Bibiloni, D.Antonio Amengual Cañellas, D.Guillermo Rigo Bibiloni y D. Sebastián Oliver Suñer.

La fecha de celebración de esta diada será el próximo 26 de febrero a las 8 horas, siendo el punto de reunión, el local social.

Fincas sembradas: Este año y para pasto de conejos se han sembrado las siguientes fincas: en el "Comellar d'es Rafal", la de Onofre "Mahanes", una de mateo "de C'as Ferre" i una de "C'an Caleu; en "Es puig", la finca de Andrés "Menut", una de "C'an Ma cho y "Sa Tanca de C'an Rom".

HISTORIA

Acta Fundacional de la Asociación de Caza "Puig D'en Marron" del Municipio de Santa Eugenia de Baleares: En la Villa de Santa Eugenia Provincia de Baleares, siendo las veintiuna horas del día doce de Noviembre de mil novecientos setenta y tres, reunidos los abajo firmantes, al objeto de proceder a la constitución fundacional de la Asociación de Caza y Pesca "Puig d'en Marron", de este municipio.

Se inició el acto, dándose lectura a los Estatutos, que son aprobados por unanimidad. Seguidamente se procede a la constitución de la Junta Directiva, resultanto elegida la siguiente: PRESIDENTE: - D. Pedro Pujol Puigserver, VICEPRESIDENTE. - Miguel Bibiloni -- Coll, SECRETARIO. - Miguel Coll Cañellas, TESORERO. - D. Sebastián Coll Pou, CONTADOR. - D. Miguel Bibiloni Miralles, VOCAL PRIMERO. - D. Bartolomé Vidal Coll, VOCAL SEGUNDO. - D. Bartolomé Amengual Nadal.

De conformidad con las exigencias de la Asociación y con la total avenencia de los allí reunidos, se acuerda elevar la presente a Acta Fundacional.

Y habiendo finalizado el motivo a tratar se levanta la reunion y extendiendo acta que firman los componentes de la Junta Directiva y tres de los socios presentes, de todo lo cual yo, el Secretario certifico".

Existen las rúbricas Pedro Pujol, M. Coll, Sebastián Coll Pou, Bartolomé Amengual Nadal, Miguel Coll, ilegible, Juan A. Grau, Antonio -- Horach, Rafael Amengual. Existe el sello de la Sociedad.

LENTEJASINGREDIENTES:

1/2 KILO DE LENTEJAS
UNA CEBOLLA GRANDE
TRES TOMATES MEDIANOS
UNA CABEZA DE AJO
300 Gr de JUDIAS VERDES
300 Gr de PATATAS
3 ó 4 HOJAS DE COL
UN CUCHARON DE ACEITE DE OLIVA
SAL Y VINAGRE

PREPARACION: Se dejan las lentejas en remojo en agua fría y sal durante diez horas. Pasado este tiempo, se escurren y se ponen en una olla en agua al fuego hasta que hiervan. Se le añade la cebolla troceada, la cabeza de ajo, los tomates a trozos, las judías, las patatas y la col.

Con todos estos ingredientes, se deja cocer a fuego fuerte aproximadamente una hora. Una vez cocido, se aliña con el aceite y unas gotitas de vinagre.

BOQUERONESINGREDIENTES:

1 KILO DE BOQUERONES
1 VASO DE VINAGRE
1 VASO DE ACEITE
1 CUCHARADITA DE SAL
UNA PIZCA DE PIMIENTA, AJO Y PEREJIL

PREPARACION: Se abren los boquerones y se les quita la espina. Se lavan con agua y se meten en un recipiente con vinagre durante 12 horas. Pasado este tiempo se escurren y se meten en una en saladera con el aceite, donde se agregará la sal y la pimienta.

En un bol aparte, haremos una picadita de ajo y perejil, una vez hecho lo añadiremos a los boquerones.

FLAN DE HUEVOINGREDIENTES:

1/2 LITRO DE LECHE
6 CUCHARADAS SOPERAS DE AZUCAR
4 HUEVOS
3 CUCHARADAS DE AZUCAR PARA EL CARAMELO

PREPARACION: Se batan los huevos bien batidos y se mezclan con la leche y el azúcar en un recipiente. Aparte, se ponen tres cucharadas de azúcar en una flanera al fuego hasta que está caramelo. Una vez hecho añadiremos la mezcla anterior en la flanera de jándolo en el horno al baño maría durante una media hora. Se saca y se sirve frío.

CHISTES

- Debutó una noche en la opera una nueva cantante. Su voz era tan débil, que uno de los espectadores exclamó: "Esta es la única mujer a la que confiaría un secreto".
- Un amigo le pregunta a otro:
- ¿Usted cree en la eficacia de los anuncios por palabras?
- Desde luego. Se leen mucho. Mire usted, precisamente ayer puse uno solicitando un guarda de noche para mi almacén.
- ¿Y qué?
- Que por la noche me robaron el almacén.
- El marido le dice a la señora:
- Supongo que no querrás ir al teatro con el abrigo viejo!
- Y tienes razón. Ya veo que piensas en todo.
- Por eso no he sacado más que una entrada.

SOPA DE LETRAS

A	X	B	E	Z	T	A	Ñ	E	U	G	I	C
F	D	C	U	A	R	B	F	C	S	I	H	Z
C	O	C	I	R	E	P	R	Z	O	H	U	B
P	Y	D	O	S	S	Q	I	L	I	R	N	A
M	A	T	L	T	N	N	G	E	T	D	H	N
O	G	L	P	M	R	E	T	S	P	K	O	I
C	C	A	O	O	J	E	A	M	N	D	R	
Z	N	N	D	M	Y	V	T	V	I	K	P	D
I	P	O	E	T	A	O	U	U	K	L	A	N
D	C	N	I	M	B	J	G	Y	Z	G	V	O
R	N	T	M	L	A	N	N	A	O	R	O	L
E	O	R	H	M	I	L	I	S	E	R	T	O
P	A	T	O	P	O	D	F	P	Q	M	O	G

- Busca los 14 nombres de animales que figuran en el cuadro.
- Pueden leerse de arriba a abajo, derecha a izquierda.

PIROPOS A SES SOGRES

PIROPOS A SES SOGRES

PIROPOS A SES SOG

PIROPOS A SES SOGRES

PIROPOS A SES SOGRES

PIROPOS A SE

- Consent a fer de manobra
i caure de gran altura
que no sufrir s'amargura
que sol donar una sogra.

- Sa sogra vol comandar
diu que som estrefolari
amb un garrot en sa mà
me vol fer passar el rosari.

